

Eduskunnassa on viime päivinä siteerattu nobelisteja Stiglitz ja Krugman.

Minä siteeraan Milton Friedmania: ”Vain kriisi, joko todellinen tai kuviteltu, johtaa todellisiin muutoksiin. Kriisin puhjetessa riippuu vallalla olevista aatteista, millaisiin toimiin ryhdytään. Minä katson, että meidän tehtävämme on juuri se, kehittää nykyiselle politiikalle vaihtoehtoja, pitää ne elossa ja tarjolla, kunnes poliittisesti mahdoton kääntyy poliittisesti väistämättömäksi.”

Nyt EU:n komissio, tuo eurokriisinäyttämön komissaarijunta, on kaappaamassa EU:ssa vallan jäsenmailta. Se ehdotti keskiviikkona kaksi jäsenmaita sitovaa asetusta valtioiden oman talouspolitiikka- ja budjettivallan siirtämisestä komissiolle sekä julkisti keskustelualoitteen (”vihreän kirjan”) eurobondeista eli yhteisvastuullisista joukkovelkakirjoista. Yhteisvastuu on EU:n liittovaltioimista, ja se vaatii erillisen tarkastelun.

Komissio vaatii julkisesti ja häpeämättömästi EU:n liittovaltioimista taloudellisen pakon varjolla. Poliittisesti mahdottoman se yrittää – tässä tapauksessa todellisen eikä kuvitellun mutta kyllä sen itse syventämän – kriisin varjolla kääntää poliittisesti väistämättömäksi. Jos komission vallankaappaus onnistuu, se on peruuttamaton. Kerran jäsenmaasta pois annettu valta on ainiaaksi pois annettu.

Komissio on ajautunut yhteisen rahapolitiikan vartiointiliikkeenä umpiperään. Se suositti ylivelkaantuneiden maiden mukaan ottamista Emuun. Se antoi Emussa suurten jäsenmaiden budjettivajeille erityiskohtelun. Se tiesi Kreikan väärentävän budjettitietonsa. Se on vuoden ajan pelastanut ranskalaisia ja

saksalaisia pankkeja politiikalla, joka pahentaa kriisiä.

Kun Suomi oli 20 vuotta sitten oli ylivelkaannutettu tuontirahalla ja väärällä valuuttakurssilla, kriisistä päästiin ulos devalvaatiolla, panemalla markat muille alennusmyyntiin velkojen maksamiseksi tavaraviennillä. Tänään on Emu vienyt politiikan työkalupakista pois tämän vaihtoehdon. Siinä ainoa joustoväline on sisäinen devalvaatio, jota ovat työttömyys, palkanalennukset, eläke-etujen leikkaukset, julkisten palvelujen ja sosiaaliturvan alasajo

sekä Emuun pyrkivien Latvian ja Liettuan tapauksissa maastamuutto; kymmenesosa työkansasta on näistä maista jo lähtenyt kurjuutta pakoon ja ottanut koulutuksensa mukaan.

Kun Emussa ei voida devalvoida, EU panee ongelmamaat toteuttamaan sisäisen devalvaation ja ajamaan kansantaloutensa alas. Se merkitsee, etteivät ne pysty maksamaan velkojaan.

Kreikalle on määrätty sisäinen devalvaatio, jonka seurauksena kansantuote alenee 10–15 %, työttömyys on 18–20 % (nuorisotyöttömyys yli 42 %), julkisten alojen työntekijöiden palkkoja on alennettu 40 % ja eläkkeitä 20–40 %, sosiaaliturvaa on huononnettu, eläkeikää on nostettu ja lomia lyhennetty.

Tämä politiikka toimii kuin neutronipommi, joka tappaa talouden mutta säästää velat. Siitä ei ole uuden kasvun käynnistimeksi.

Se on EU:n keppi, ruoska ja raippa.

Ongelma on, että komissaarijunta keskittää kriisin varjolla voimansa

EU:n federalistiseen
tulevaisuusprojektiin eli
EU:n liittovaltioimiseen sen
sijasta että yritettäisiin
päästä ulos tästä päällä
olevasta kriisistä, johon
komissio on yhdessä
Euroopan keskuspankin
(EKP) kanssa – ja vieläpä
laittomin toimin! – ajanut
itsensä pelastamalla
yksityiset pankit ja
velkaannuttamalla julkiset

valtiot.

Komissaarijuntan jäsen,
Mikkelin Palloilijoiden Olli
Rehn kylvää
lausunnoillaan pelkoa ja
epätoivoa
eurokansalaisten
keskuuteen: on
liittovaltioitava tai muuten

Eurooppa palaa helvetin
tulessa. Rehn on
federalistiveljeskunnan
salaliittolainen,
potentiaallinen EU:n
darwinistisen
AAA-kerhon suurmestari.

Mitä komissio siten
ehdotti keskiviikkona

kriisin varjolla mutta
irrallaan sen akuutista
ratkaisusta?

Asetuksen mukaan
kaikkien Emu-maiden
(mutta ei esimerkiksi
Ruotsin tai Tanskan)
on nimitettävä

epäparlamentaarinen
ja ns. asiantuntijoista
koostuva kansallinen
raha-asian neuvosto,
jolla olisi parlamenttia
suuremmat
valtaoikeudet
kansalliseen
budjettiin.
Jäsenmaiden on

lähetettävä seuraavan
vuoden budjettinsa
ennen sen
julkistamista 15.
lokakuuta mennessä
komissiolle. Niiden on
saatava budjeteilleen
komission
hyväksyntä.
Komissiolle pitää

antaa oikeus
osallistua kansallisten
parlamenttien
budjettikeskusteluihin
jopa täysistunnoissa.
Jäsenmaa voidaan
panna komission
päättöksellä
erityistarkkailuun ja
pakottaa tekemään

muutoksia budjettiin
edellä esitetyssä
sisäisen devalvaation
hengessä (koska
komissiolla ei ole
muuta tapaa toimia).
Ääritapauksissa
Emu-maa voidaan
panna
pakkopelastettavaksi

(bailout) ja
noudattamaan sitä
varten laadittavaa
(sisäiseen
devalvaatioon
perustuvaa)
pakko-ohjelmaa.
Kansalliset
budjettiesitykset on
esitettävä myös

muiden Emu-maiden
käsittelyyn tavalla,
jota ei vielä
täsmennetä.

Komission ehdotusten
hyväksymättä
jättämisestä
jäsenmaata voidaan
sanktoida korottomilla
pakkotalletuksilla.

Jotta komissio saisi
Euroopan
parlamentin tuen
asetusehdotukselle,
myös ylikansallinen
europarlamentti
kytketään mukaan
käsittellemään niiden

maiden
budjettiesityksiä,
jotka
kyseenalaistavat
komission
määräykset.

Tämän kaiken

unionin
lisäliittovaltioimisen
komissio ehdottaa
säädetäväksi ilman
EU:n perustuslain
muutoksia ja
tavallisessa
lainsäädäntöjärjesty
ksessä, siis

enemmistöpäätöksil
lä ilman
yksimielisyyttä.
Näin luen
asetuksen
oikeusperustan.

Se on aivan
hirmuinen asia
demokratian
näkökulmasta:
maan alistaminen
liittovaltioitavaksi
ilman sen omaa
tahtoa.

Se on
komissaarijuntan
vallankaappausyri
tys, jota on
kommentoitu ja
kommentoidaan

ja voi
kommentoida
osoitteessa:

<http://eskoseppan.en.puheenvuoro.uusisuomi.fi/89522-komissaarijuntan-vallankaappaus>

